

แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม ในชุมชนบ้านเขน อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

The Development Guidelines of Creative Cultural Community-Based Tourism of Ban Ka-nan Community, Thalang District, Phuket Province

Ratchada Jirathamakul

Suan Dusit University

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม ในชุมชนบ้านเขน อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมความถี่ของนักท่องเที่ยวในชุมชนปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวม และความภักดีของนักท่องเที่ยว แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมในชุมชนงานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสม (Mixed Research) โดยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น 0.9520 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test ค่า F-test วิธีเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD ค่าการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และในเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้นำชุมชน คนในชุมชน นักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว จำนวน 8 คน ผลจากการวิจัย พบว่านักท่องเที่ยวที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ แตกต่างกัน มีความถี่ในการท่องเที่ยวแตกต่างกันสภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ชุมชนความถี่ในการท่องเที่ยว ความภักดี มีผลต่อ ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขนความพึงพอใจรวมมีความสัมพันธ์กับความภักดีต่อการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา แหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม ชุมชนบ้านเขน

Abstract

The research on “The Development Guidelines of Creative Cultural Community-Based Tourism of Ban Ka-nan Community, Thalang District, Phuket Province”, was aimed to study personal characteristic affecting the tourists’ frequency behavior , factors affecting tourists’ overall satisfaction and loyalty, guidelines for developing creative Cultural Community-Based Tourism. The Mixed Research was used. It employed the quantitative research by using the questionnaires to collect data with the prospect samples of 400 tourists. Convenience Sampling Data was used. The obtained data were analyzed statistically by using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, matched pair comparison by LSD method, Multiple Regression Analysis and Pearson Product Moment Correlation Coefficient. Data were collected by questionnaires of which provided 0.9520 confidence level. The qualitative research was applied by using in-depth interview with 8 interviewer which include (1) Community leaders (2) Local community (3) Tourist (4) Travel Agency Company. The finding revealed that different tourists’ sex, age, education, occupation, income affecting difference frequency behavior of tourists, physical evidence, frequency behavior and loyalty affecting overall satisfaction of tourists in Ban Ka-nan Community, Thalang District, Phuket Province. They is a significant .01 correlating between overall satisfaction and loyalty.

Keywords : development guidelines, creative cultural community-based tourism, Ban Ka-nan community

บทนำ

ประเทศไทยนับเป็นประเทศที่มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย ดูได้จากประวัติศาสตร์ที่ยาวนานของประเทศไทย มีการเปิดกว้างในการนับถือศาสนา มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ มีศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ประจำในแต่ละท้องถิ่น เมื่อคนมีการเคลื่อนย้ายถิ่นที่อยู่ก็ทำให้วัฒนธรรมในแต่ละท้องถิ่นเกิดการผสมผสาน หล่อหลอม พัฒนาไปตามกาลเวลา สะท้อนให้เห็นว่าถึงแม้ว่ากาลเวลาจะเปลี่ยนไปหรือแม้ว่า จะมีความเจริญทางด้านเทคโนโลยีเข้ามา แต่วัฒนธรรมดั้งเดิมของคนไทยก็ยังคงมีการสืบสานผ่านกาลเวลา จากรุ่นสู่รุ่นจนถึงปัจจุบัน ประเทศไทยจึงนับได้ว่าเป็นอีกประเทศหนึ่งที่ยังคงรักษาต้นทุนทางวัฒนธรรม (Cultural Capital) ไม่น้อยไปกว่าชาติอื่นในโลก

การสร้างสรรค์การท่องเที่ยวจะวางอยู่บนพื้นฐานของคุณค่าทางวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือวัฒนธรรมชุมชนโดยสามารถหยิบยกเรื่องราวจากประวัติศาสตร์ ศิลปะท้องถิ่น ดนตรีพื้นบ้านวิถีความเป็นอยู่ของคนในชุมชนวรรณกรรม สถาปัตยกรรม หัตถกรรม การทำอาหารท้องถิ่น การทำขนมโบราณ และอื่นๆ มาจัดให้ เกิดความน่าสนใจสอดคล้องตามคุณค่าของชุมชน

ชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นอีกหนึ่งชุมชนที่มีประวัติศาสตร์ยาวนานตั้งแต่สมัยอยุธยา มีหลักฐานปรากฏเป็นเครื่องยืนยัน คนในสมัยนั้นประกอบอาชีพเกี่ยวกับ การค้าขาย การทำเกษตร รับจ้างทำเหมืองแร่ ต่อมา ปี พ.ศ.2537 ร.ต.บัญญัติ จริยะเลอพงษ์ ได้รับมอบหมายจากคนในชุมชนบ้านแซน ให้เป็นผู้นำในการฟื้นฟูวัดร้าง(วัดแซน) เพื่อให้คนในชุมชนใช้เป็นที่พักพิงใจ เป็นศูนย์รวมในการทำกิจกรรมของคนในชุมชน ทำให้คนในชุมชนได้มีโอกาสในการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น พิธีบวงสรวงอาหารท้องถิ่น การแสดงโบราณ กลองยาว และกิจกรรมนันทนาการต่างๆ และเกิดเป็นวัฒนธรรมชุมชนขึ้น (Tong-on, W.,2009)

ปัจจุบันกิจกรรมชุมชนเชิงสร้างสรรค์ ที่จัดให้กับนักท่องเที่ยว คือ กิจกรรมการทำอาหารพื้นบ้าน เช่น ต้นส้มสวนพรหม น้ำซุบหย่า การทำอาหารว่างและขนมสูตรโบราณ เช่น เกลือเคย ส้มตำกลาง ขนมครก ขนมคู การละเล่นสะบ้า กิจกรรมห้องข้าว บ้านเรือนไทย จักสาน และการออกกำลังกาย“โนราบิก”

โดยผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องวัฒนธรรมชุมชน เป็นสิ่งที่มีคุณค่าควรแก่การรักษา ร่วมเผยแพร่ จึงได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นชุมชนที่ยังคงรักษาวัฒนธรรมชุมชนได้เป็นอย่างดี มีเอกลักษณ์ของชุมชน ผู้วิจัยมีความต้องการหาแนวทางการพัฒนาให้ชุมชนบ้านแซน กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม ที่มีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจเข้ามาเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม ผ่านกิจกรรมต่างๆเพิ่มขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวม และความภักดีของนักท่องเที่ยว
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมในชุมชน

สมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ที่ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี แตกต่างกันทางจัดจำหน่าย ผลิตภัณฑ์และการบริการ และด้านราคาตามลำดับ

สมมติฐานที่ 2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ชุมชน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมของชุมชน และกิจกรรมทางเลือกเชิงสร้างสรรค์ในอนาคต มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี

สมมติฐานที่ 3 ความถี่ในการท่องเที่ยว และความภักดี มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี

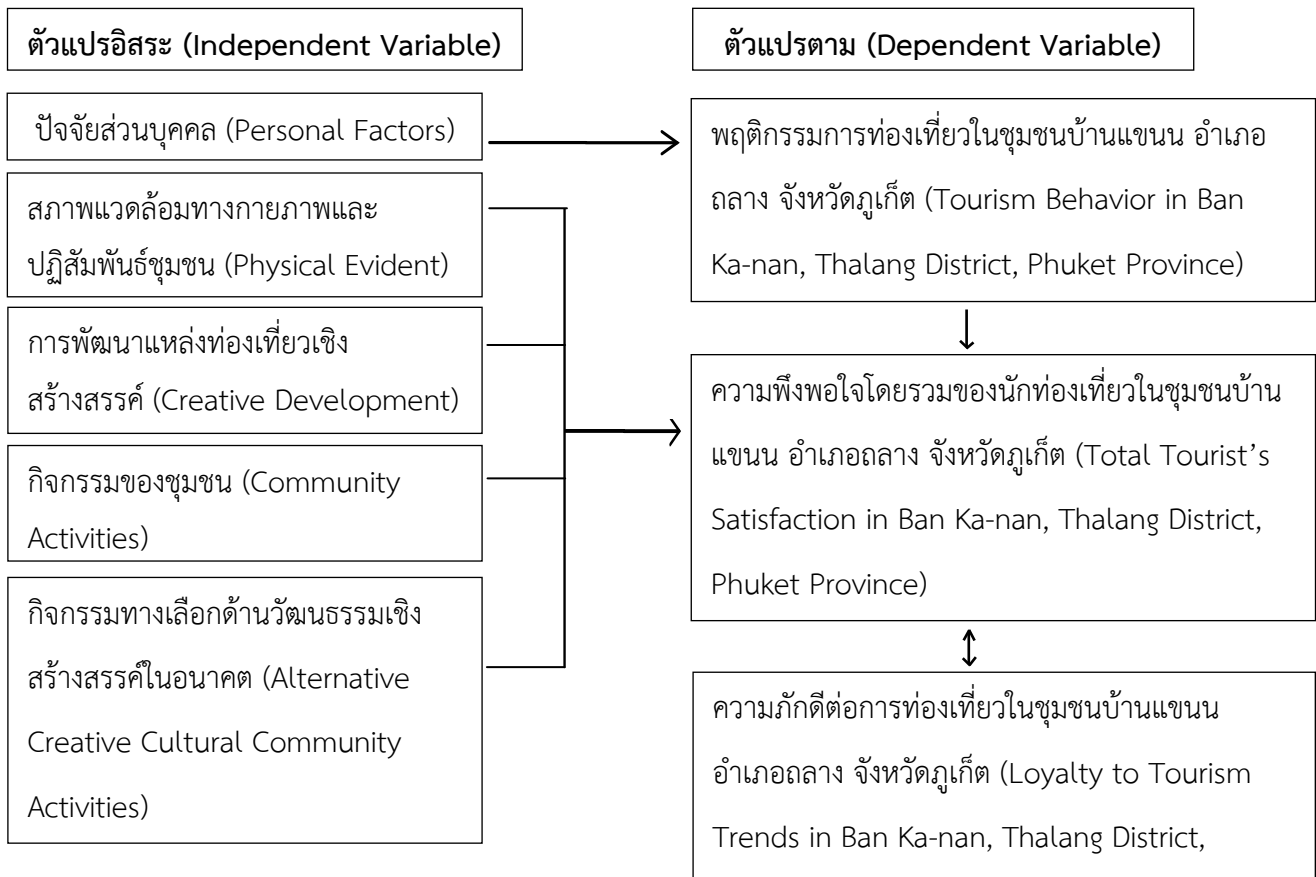
ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้คนในชุมชนได้ข้อมูลความคิดเห็น ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซน
2. คนในชุมชนสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยว

ชุมชนเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมให้มีความร่วมสมัย เพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ ให้กับตนเองและคนในชุมชน

3. เพื่อเป็นแนวทางให้สำหรับผู้สนใจศึกษาค้นคว้า สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาชุมชนอื่น ให้กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรมในอนาคตได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวไทย ที่มาท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซน อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ตซึ่งทราบจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวแน่นอนมีนักท่องเที่ยวจำนวน 36,000 คน/ปี (Jarilerpong, T., 2014)

2. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซน อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต เนื่องจากทราบจำนวนประชากร ผู้วิจัยจึงได้คำนวณหาขนาดตัวอย่างจากสูตรของยามาเน่ (Yamane, T., 1970 : 886 - 887) ดังนี้

$$\text{สูตร : } n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ค่าสัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น

ในที่นี้ต้องการให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% (e = .05) ด้วยความเชื่อมั่น 95% คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตรได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 395 คน และได้เพิ่มกลุ่มตัวอย่างอีก 5 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเท่ากับ 400 คน

3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุโขทัย ตั้งแต่วันจันทร์-ศุกร์ สัปดาห์ละ 2 ครั้งๆละ 50 คน เป็นระยะเวลา 1 เดือน จนครบตามจำนวนที่ต้องการ 400 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาแล้วไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดสอบกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ลักษณะของแบบสอบถามประกอบด้วย 8 ส่วนคือ ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ชุมชน ในชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุโขทัย ส่วนที่ 3 การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ในชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุโขทัย ส่วนที่ 4 กิจกรรมของชุมชน ในชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุโขทัย ส่วนที่ 5 กิจกรรมทางเลือกด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ในอนาคต ของชุมชนบ้านแซนอำเภอดงหลวง จังหวัดสุโขทัย ส่วนที่ 6 พฤติกรรมการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุโขทัย ส่วนที่ 7 ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุโขทัย ส่วนที่ 8 ความภาคภูมิใจต่อการท่องเที่ยว ในชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุโขทัย

5. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 เตรียมแบบสอบถาม แล้วนำไปเก็บข้อมูลโดยแจกให้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซน อำเภอดงหลวง จังหวัดสุโขทัย จำนวน 400 ชุด

5.2 เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว นำมาตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 400 ชุด

6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

6.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

6.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน

6.2.1 ค่า t-test เพื่อใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประชากร 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระกัน

6.2.2 ค่า F-test เพื่อใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ใช้เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของประชากรที่มีมากกว่า 2 กลุ่ม

6.2.3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment

Correlation Coefficient) ใช้เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว ที่เป็นอิสระกัน

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้ คือ (1) ผู้นำชุมชน (2) คนในชุมชน (3) นักท่องเที่ยว (4) บริษัทนำเที่ยว

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือกลุ่มเป้าหมายจากประชากร 4 กลุ่ม โดยจะสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Nonprobability Sampling) และสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเก็บข้อมูลในพื้นที่อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 4 กลุ่ม ได้แก่ (1) ผู้นำชุมชน จำนวน 2 คน ได้แก่ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 2 บ้านเขนผู้นำชุมชนบ้านเขน (2) คนในชุมชน จำนวน 2 คน ได้แก่ ผู้ทำกิจกรรมในชุมชนบ้านเขน ชาวบ้านในชุมชนบ้านเขน (3) นักท่องเที่ยว จำนวน 2 คน ได้แก่ ครูผู้ควบคุมนักเรียน (4) บริษัทนำเที่ยว จำนวน 2 คน ได้แก่ เจ้าของบริษัทนำเที่ยว เจ้าหน้าที่บริษัทนำเที่ยว

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 4 กลุ่ม คือ ผู้นำชุมชน คนในชุมชน นักท่องเที่ยว บริษัทนำเที่ยว

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 4 กลุ่ม รวมจำนวน 8 คน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักทั้ง 4 กลุ่ม จำนวน 8 คน มาถอดคำสัมภาษณ์แล้วนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ที่ต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขนอำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านเพศที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขน อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต แตกต่างกัน

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขน อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ด้านความถี่ในการมาเที่ยว (ครั้ง/ปี) จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	ชาย (n=10)		หญิง (n=30)		df	t-value	sig.
	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D			
1. ความถี่ในการมาท่องเที่ยว(ครั้ง/ปี)	1.86	.97	2.36	1.10	398	-4.749	.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขน อำเภอกลาง จังหวัดภูเก็ต ด้านความถี่ในการมาเที่ยว (ครั้ง/ปี) จำแนกตามเพศ มีค่า

sig. = .000 (sig. < .05) แสดงว่า นักท่องเที่ยวที่มีเพศต่างกัน จะมีพฤติกรรมในการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขานน อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต แตกต่างกัน (t = -4.749, sig. = .000) ดังตาราง

สมมติฐานที่ 1.2 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขานน อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขานน อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต ด้านความถี่ในการมาเที่ยว (ครั้ง/ปี) จำแนกตามอายุ โดยวิธีการทดสอบ Levene Test และ Welch test

Levene Statistic	Sig.	Welch test	Sig.
7.79	.000	19.552	.000

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขานน อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต ด้านความถี่ในการมาเที่ยว (ครั้ง/ปี) จำแนกตามอายุ ด้วย Levene Statistic พบว่า sig = .000 (sig. < .05) แสดงว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของแต่ละกลุ่มอายุ แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ Welch test ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า sig. = .000 (sig. < .05) แสดงว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว ของทั้ง 5 กลุ่มอายุ มีความแตกต่างกัน ดังตาราง

สมมติฐานที่ 1.3 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขานน อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขานน อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต ด้านความถี่ในการมาเที่ยว (ครั้ง/ปี) จำแนกตามระดับการศึกษาโดยวิธีการทดสอบ F Test

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	SS.	df	MS.	F	Sig
1. ความถี่ในการมาท่องเที่ยว (ครั้ง/ปี)	ระหว่างกลุ่ม	52.294	3	16.765	16.30	.000
	ภายในกลุ่ม	407.296	396	1.029		
	รวม	457.590	399			

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขานน อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต ด้านความถี่ในการมาเที่ยว (ครั้ง/ปี) จำแนกตามระดับการศึกษา ด้วย F test ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า sig. = .000 (sig. < .05) แสดงว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวของทั้ง 4 กลุ่มระดับการศึกษา มีความแตกต่างกัน ดังตาราง

สมมติฐานที่ 1.4 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านอาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนัก

ท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขน อำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขน อำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย ด้านความถี่ในการมาเที่ยว (ครั้ง/ปี) จำแนกตามอาชีพ โดยวิธีการทดสอบ F Test

พฤติกรรมการท่องเที่ยว	แหล่งความแปรปรวน	SS.	df	MS.	F	Sig
1. ความถี่ในการมาท่องเที่ยว (ครั้ง/ปี)	ระหว่างกลุ่ม	9.243	2	4.621	4.092	.017
	ภายในกลุ่ม	448.347	397	1.129		
	รวม	457.590	399			

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขน อำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย ด้านความถี่ในการมาเที่ยว (ครั้ง/ปี) จำแนกตามอาชีพ ด้วย F test ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า sig. = .017 (sig. < .05) แสดงว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว ของทั้ง 3 กลุ่มอาชีพ มีความแตกต่างกัน ดังตาราง

สมมติฐานที่ 1.5 ปัจจัยส่วนบุคคล ด้านรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขน อำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขน อำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย ด้านความถี่ในการมาเที่ยว (ครั้ง/ปี) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน โดยวิธีการทดสอบ Levene Test และ Welch test

Levene Statistic	Sig.	Welch test	Sig.
6.570	.000	10.438	.000

จากตารางที่ 5 ผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขน อำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย ด้านความถี่ในการมาเที่ยว (ครั้ง/ปี) จำแนกตามรายได้ต่อเดือน ด้วย Levene Statistic พบว่า sig = .000 (sig. < .05) แสดงว่า ความแปรปรวนของพฤติกรรมการท่องเที่ยวของแต่ละกลุ่มอายุ แตกต่างกัน จึงใช้สถิติ Welch test ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า sig. = .000 (sig. < .05) แสดงว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยว ของทั้ง 4 กลุ่มรายได้ มีความแตกต่างกัน ดังตาราง

สมมติฐานที่ 2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ชุมชน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมของชุมชน และกิจกรรมทางเลือกเชิงสร้างสรรค์ในอนาคต มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขน อำเภอลำปาง จังหวัดสุโขทัย

ตารางที่ 6 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของสภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ชุมชน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมชุมชน กิจกรรมทางเลือกเชิงสร้างสรรค์ในอนาคตและ พฤติกรรมการท่องเที่ยวมีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขานน อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต

Model	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	1.986	.187		10.642	.000
พฤติกรรมการท่องเที่ยวในระยะเวลา 1 ปี (Behav1)	.026	.011	.130**	2.493	.013
ค่าเฉลี่ยรวมสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Stphy)	.585	.044	.841**	13.398	.000
ค่าเฉลี่ยรวมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว (Stdevel)	.043	.035	.067	1.247	.213
ค่าเฉลี่ยรวมกิจกรรมชุมชน (Tact)	-.103	.024	-.288**	-4.278	.000
ค่าเฉลี่ยรวมกิจกรรมทางเลือก (Talter)	-.084	.029	-.172**	-2.908	.004
R = .614 R2 = .377 SEE = 11.835 F = 47.601 Sig. = .000					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขานน อำเภอดง จังหวัดภูเก็ต พบว่ามีตัวแปรที่ร่วมกันพยากรณ์ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ พฤติกรรมการท่องเที่ยวในระยะเวลา 1 ปีของนักท่องเที่ยว (Behav1) ค่าเฉลี่ยรวมสภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ชุมชน (Stphy) ค่าเฉลี่ยรวมกิจกรรมชุมชน (Tact) และค่าเฉลี่ยรวมกิจกรรมทางเลือก (Talter) โดยตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปร มีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยเป็นบวกกับตัวแปรเกณฑ์ คือ เมื่อค่าของตัวแปรพยากรณ์เพิ่มขึ้น ค่าระดับความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวจะเพิ่มขึ้นด้วย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กับตัวแปรเกณฑ์ (R) เท่ากับ .614 และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R2) เท่ากับ .377 ซึ่งสามารถพยากรณ์ระดับความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยว ได้ร้อยละ 37.7 แสดงว่ายังมีตัวแปรเกณฑ์ในด้านอื่นๆอีก ร้อยละ 62.3 ที่มีผลต่อความพึงพอใจ และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ เท่ากับ .187 และสามารถนำมาเขียนสมการถดถอยเชิงพหุได้ดังนี้

สมการถดถอยเชิงพหุ

$$Y = 1.986 + .13(BEHAV1) + .841(STPHY) - .288(TACT) - .172(TALTER)$$

ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยว = .13 (พฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในระยะเวลา 1 ปีของนักท่องเที่ยว) + .841 (ค่าเฉลี่ยรวมสภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ชุมชน) - .288 (ค่าเฉลี่ยรวมกิจกรรมชุมชน) - .172 (ค่าเฉลี่ยรวมกิจกรรมทางเลือก)

จากสมการพบว่า พฤติกรรมการท่องเที่ยวในระยะเวลา 1 ปีของนักท่องเที่ยว และค่าเฉลี่ยรวมสภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ชุมชน ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวมาก ส่วนค่าเฉลี่ยรวมกิจกรรมชุมชน (Tact) และค่าเฉลี่ยรวมกิจกรรมทางเลือก (Talter) ส่งผลต่อความพึงพอใจรวมของนักท่องเที่ยวค่อนข้างน้อย โดยตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ได้ดีที่สุด คือ ค่าเฉลี่ยรวมสภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ชุมชนซึ่งมีน้ำหนักมากที่สุด คือ .841 ส่วนพฤติกรรมกรรมการท่องเที่ยวในระยะเวลา 1 ปีของนักท่องเที่ยว มีน้ำหนักรองลงมา คือ .13 ค่าเฉลี่ยรวมของกิจกรรมทางเลือก คือ -.172 และค่าเฉลี่ยรวมกิจกรรมชุมชน คือ -.288 ตามลำดับ

สมมติฐานที่ 3 ความถี่ในการท่องเที่ยว และความภักดี มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขาน อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยว มีความสัมพันธ์กับความภักดีต่อการท่องเที่ยว ในชุมชนบ้านเขาน อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

ความพึงพอใจโดยรวมของ นักท่องเที่ยว	ความภักดีต่อการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขาน			
	Pearson Correlation (r)	p	ระดับ ความสัมพันธ์	ทิศทาง ความสัมพันธ์
1. การมาท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขาน เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง	.723**	.000	สูง	เดียวกัน
2. เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกสิ่งแล้วท่านมี ความสุขกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในชุมชนบ้านเขาน	.838**	.000	สูง	เดียวกัน
3. โดยรวมแล้วท่านมีความพอใจต่อการ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนบ้าน เขาน	.848**	.000	สูง	เดียวกัน
ความพึงพอใจรวม	.922**	.000	สูง	เดียวกัน

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 7 ผลการทดสอบสมมติฐาน ด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ความพึงพอใจรวมมีความสัมพันธ์กับความภักดีต่อการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขาน ($r = .922, p = .000$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูงในทิศทางเดียวกัน การมาท่องเที่ยวในชุมชนบ้านเขาน เป็นการตัดสินใจที่

ถูกต้อง ($r = .723, p = .000$) เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกสิ่งแล้วท่านมีความสุขกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในชุมชนบ้านแซวนน ($r = .838, p = .000$) และโดยรวมแล้วท่านมีความพอใจต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในชุมชนบ้านแซวนน ($r = .848, p = .000$) มีความสัมพันธ์กับ ความภักดีต่อการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซวนน อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับสูงในทิศทางเดียวกัน

อภิปรายผล

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ที่ต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวในชุมชนแตกต่างกันมีผลการทดสอบ ดังต่อไปนี้

นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงกลุ่มอายุ 16-25 ปี ระดับการศึกษาปวส./อนุปริญญาตรี อาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีความถี่ในการท่องเที่ยว (ครั้ง/ปี) สูงที่สุด กล่าวคือ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษาที่โรงเรียน/มหาวิทยาลัย มีการจัดให้เข้ามาท่องเที่ยว เพื่อศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมชุมชน โดยโรงเรียน/มหาวิทยาลัยเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้อยู่เป็นประจำ กิจกรรมส่วนใหญ่ของชุมชนจะเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการทำอาหาร ของว่าง การจักสาน การละเล่น ซึ่งเพศหญิงมักจะให้ความสนใจเป็นมากกว่าเพศชายหรือในบางครั้งนักศึกษามหาวิทยาลัยก็รวมกลุ่มกันเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อมาศึกษาหาความรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ที่ว่าเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ที่ต่างกันมีพฤติกรรมแตกต่างกัน (Meejinda, P., 2010 : 54)

สมมติฐานที่ 2 สภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ชุมชน การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ กิจกรรมของชุมชน และกิจกรรมทางเลือกเชิงสร้างสรรค์ในอนาคต มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซวนน อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

สภาพแวดล้อมทางกายภาพและปฏิสัมพันธ์ชุมชน ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซวนน เพราะแหล่งท่องเที่ยวที่มีสภาพแวดล้อมที่ดี แสดงว่า มีความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดความสัมพันธ์ทางกายภาพพื้นที่ชุมชน ที่ว่า “การรับรู้ถึงความเป็นชุมชนที่อยู่อาศัยเดียวกัน (Sense of Neighborhood) เป็นผลมาจากองค์ประกอบหลักทั้ง 3 ของชุมชน ได้แก่ คนในชุมชน ธรรมชาติหรือสภาพแวดล้อม และสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น” (Kueduang, J., 2005) มีการใช้พื้นที่จากรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่งเป็นการซ้อนทับกันของความหมาย และความทรงจำผ่านพื้นที่เหล่านั้นซึ่งกิจกรรมที่สะท้อนถึงวิถีชีวิตการเป็นอยู่ของคนในชุมชนที่แตกต่างจากชุมชนอื่น ความสัมพันธ์ของคนในชุมชน สามารถบอกได้ถึงตำแหน่งและแหล่งที่ตั้งของสมาชิกในชุมชนได้

การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ส่งผลต่อ ความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวกล่าว คือ นักท่องเที่ยวมีความต้องการอย่างมากเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดวางตำแหน่งฐานการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ มีการเพิ่มพื้นที่ลานจอดรถให้เพียงพอกับความต้องการของนักท่องเที่ยว จัดอยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม มีการปรับปรุงห้องน้ำให้ได้มาตรฐาน สะอาด ถูกสุขอนามัย มีการจัดวางป้ายบอกทางให้อยู่ในตำแหน่งที่สังเกตเห็นง่าย และควรมีพื้นที่ในการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับจำนวนนักท่องเที่ยว เพื่อเตรียมพร้อมที่จะเป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาการท่องเที่ยว (Wongwanich, W., 1996)

กิจกรรมชุมชนและกิจกรรมทางเลือก ส่งผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซวนน ค่อนข้างน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่ว่าองค์ประกอบการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประกอบไปด้วยการท่องเที่ยวในรูปแบบต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมของพื้นที่ในแง่ใดแห่งหนึ่ง กิจกรรมการท่องเที่ยวอาจเป็นการผสมผสานกันระหว่างการชมสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์เมืองเก่า การชมการแสดงทางวัฒนธรรม และการจับจ่ายใช้สอยซื้อของที่ระลึกในตลาดโบราณ หรือแหล่งหัตถกรรมพื้นบ้าน ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมจึงมีความหลากหลาย ดังนี้ (Sirirassamee, T., 2004 : 4-5) อาจเนื่องจากกิจกรรมชุมชนที่ทำอยู่เหมือนเดิมทุกครั้ง และกิจกรรมทางเลือกยังคงไม่เกิดขึ้น จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลักได้ให้การสัมภาษณ์ตรงกันคือ กิจกรรมชุมชนยังคงเหมือนเดิมทุกครั้งที่มาท่องเที่ยว และจากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ระดับคุณค่าของกิจกรรมชุมชน ในชุมชนบ้านแซวนน อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ที่มีต่อนักท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าระดับคุณค่ากิจกรรมของชุมชน อยู่ในระดับมากที่สุด ในเรื่องกิจกรรมการออกกำลังกาย “โนราบิก” สามารถนำไปใช้ในการออกกำลังกายได้เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เรื่องความรู้ที่ได้รับจากการทำอาหาร (ต้มส้มสวนพรหม น้ำซุบหย่า) เป็นอันดับ 2 เรื่องความรู้ที่ได้รับจากการละเล่นพื้นบ้าน (การละเล่นสะบ้า) เป็นอันดับ 3 เรื่องความรู้ที่ได้รับหลังเข้าร่วมกิจกรรม เป็นอันดับ 4 เรื่องกิจกรรม “ห้องข่าว” ช่วยสะท้อนให้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยสมัยก่อนได้ เป็นอันดับ 5 เรื่องกิจกรรม “บ้านเรือนไทย” ทำให้ได้เรียนรู้การจัดวางอุปกรณ์ภายในบ้าน เป็นอันดับ 6 และมีระดับคุณค่ากิจกรรมของชุมชน อยู่ในระดับ น้อย ในเรื่องความรู้ที่ได้รับก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม เป็นอันดับสุดท้าย และนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซวนน อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต มีความต้องการกิจกรรมทางเลือกด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ในอนาคต ในชุมชนบ้านแซวนน อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยรวมอยู่ในระดับ ต้องการอย่างมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักท่องเที่ยวมีความต้องการกิจกรรมทางเลือกด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ในอนาคต อยู่ในระดับ ต้องการอย่างมาก ในเรื่อง นิทรรศการมีชีวิตร้อยเรื่องมโนราห์ เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ เรื่องกิจกรรมเล่าขานตำนานบ้านแซวนน ผ่านตัวการ์ตูนแอนิเมชัน เป็นอันดับ 2 และมีระดับความต้องการกิจกรรมทางเลือกด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ในอนาคตอยู่ในระดับ ต้องการอย่างมาก ในเรื่องกิจกรรมทำมือเครื่องแต่งกายมโนราห์ประยุกต์ เป็นอันดับสุดท้าย

สมมติฐานที่ 3 ความถี่ในการท่องเที่ยว และความภักดี มีผลต่อความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซวนน อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต กล่าวคือ

การที่นักท่องเที่ยวมีความถี่ในการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำ แสดงว่า มีความพึงพอใจในการเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ว่า การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะต้องเป็นการท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจ โดยการเพิ่มคุณค่าของประสบการณ์ที่ได้รับ ทำให้ต้องการกลับมาท่องเที่ยวซ้ำอีก โดยยึดหลักที่ว่าต้องมีกิจกรรมท่องเที่ยวตรงตามความคาดหวังของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม (Jittangwattana, B., 2005) และมีความภักดีต่อการท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซวนนคือ การมาท่องเที่ยวในชุมชนบ้านแซวนน เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้อง นักท่องเที่ยวมีความสุขกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจนทำให้เกิดความพึงพอใจในการกลับมาเที่ยวซ้ำ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความภักดีของลูกค้าที่ว่า ความจงรักภักดีต่อการบริการ คือ ความเต็มใจของลูกค้าที่ยังคงใช้บริการจากผู้ให้บริการหรือบริษัทเดิม หรือพฤติกรรมซื้อซ้ำและเป็นตัวเลือกแรกในการตัดสินใจเลือกผู้ให้บริการ

แม้ว่าในสถานการณ์นั้นอาจจะมีตัวเลือกมาก หรือเมื่อต้องทำการเลือกก็จะเลือกแต่ผู้ให้บริการนั้นเพียงรายเดียวเท่านั้นซึ่งผลที่เกิดจากความภักดีนั้นเป็นสิ่งที่เกิดจากทัศนคติและพฤติกรรมที่เป็นบวกต่อผู้ให้บริการ และเป็นสิ่งที่ช่วยไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปใช้บริการของผู้ให้บริการรายอื่น (Lotongkum, T., 2004)

ข้อเสนอแนะ

1. อาจจำแนก การแบ่งส่วนตลาดโดยมุ่งเน้นที่กลุ่มเป้าหมายหลักก่อน คือ เพศหญิง อายุ 16-25 ปี เป็นกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความสนใจในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยมีพฤติกรรมความถี่ในการมาท่องเที่ยวสูงสุด หลังจากนั้นในระยะยาวจึงค่อยไปมุ่งเน้นที่กลุ่มเป้าหมายรองต่อไป

2. เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจและเกิดพฤติกรรมความถี่ในการท่องเที่ยวจะต้องจัดกิจกรรมหลักดังต่อไปนี้ โดยให้ความสำคัญเรื่องโครงสร้างทางกายภาพ คือ การมีป้ายบอกกิจกรรมฐานสังเกตชัดเจน มีการกำหนดเส้นทางในการทำกิจกรรมแต่ละฐาน รวมถึงเวลาในการทำกิจกรรมแต่ละฐาน เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวทุกกลุ่มได้ทำกิจกรรมครบทุกฐาน ชุมชนควรมีอากาศสดชื่น ปราศจากฝุ่นละออง มีต้นไม้ร่มรื่น และคนในชุมชนควรมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ต่อนักท่องเที่ยว ปัจจัยเหล่านี้จะส่งผลต่อความพึงพอใจและความภักดีของนักท่องเที่ยว

3. กิจกรรมชุมชนที่มีคุณค่า เช่น กิจกรรมการออกกำลังกาย “โนราบิก” สามารถนำไปใช้ในการออกกำลังกายได้ความรู้ที่ได้รับจากการทำอาหาร (ต้มส้มสวนพรหม น้ำชุบหย่า) ความรู้ที่ได้รับจากการละเล่นพื้นบ้าน (การเล่นสะบ้า) กิจกรรม “ห้องข่าว” ช่วยสะท้อนให้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยสมัยก่อนได้ กิจกรรม “บ้านเรือนไทย” ทำให้ได้เรียนรู้การจัดการจัดวางอุปกรณ์ภายในบ้าน มีระดับคุณค่าเรียงกันตามลำดับ

4. การเสริมสร้างให้เกิดพฤติกรรมการท่องเที่ยว (ความถี่ในการท่องเที่ยว (ครั้ง/ปี) ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความพึงพอใจและความภักดีโดยอาศัยปัจจัยต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น

5. ควรมีการจัดจำหน่ายอาหารพื้นบ้านที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน เพื่อทำเป็นของฝากสร้างรายได้ให้กับคนในชุมชน

6. ควรทำการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึง เพื่อให้เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทำให้ชุมชนกลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ด้านวัฒนธรรม ของจังหวัดภูเก็ตต่อไป

References

- Jittangwattana, Boonlert. (2005). **Sustainable Tourism Development**. Bangkok : Press and design.
- Kueduang, Juntira. (2005). **The conservation of PhumReang Old Urban Community, Surat Thani Province**. Retrieved April 28, 2014, from : <http://cuir.car.chula.ac.th/handle/123456789/7968>
- Lotongkum, Teerapun. (2004). **CustomerLoyalty**. Retrieved April 25, 2014, from On-sombunKritsadaa, from : <http://www.bus.rmutt.ac.th/journal/pdf/vol4-no1-09.pdf>
- Meejinda, Panisa. (2010). **Comsumer Behavior**. Bangkok : Baan Sayreerat.
- Sirassamee, Thaweep. (2004). **Research Associate Editor : Tourism**. Bangkok : The Thailand Research Fund.
- Tong-on, Wirot.(2009). **MoobanWattanatamglaang Ban Ka-nan, Thalang District, Phuket Province, Pi-pitpanMeecheewit**. Retrieved April 28, 2014, from OKNATIONBLOG from : <http://www.oknation.net/blog/tour-phuket/2009/06/01/entry-1>
- Wongwanich, Wanna.(1996). **Geography of Tourism**. Bangkok : Department of Geography, Faculty of Social Sciences, Srinakharinwirot University.
- Yamane, Taro. (1970). **Introduction to Statistics**. New York : Harper&Row.

Interview

Jariyalerpong, Tanyarat. Position : Community Leader, Public Relations and Finance of Ban Ka-nan Community, by interview on Febuary 17, 2014.